

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 08.11.2016r.

Nr 5457 podpis.....

Warszawa, 7 listopada 2016 r.

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 14.11.16
Nr 6515 podpis.....

Przewodniczący Komisji RPSiS + KBiFP

Podpis.....

Pan Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu

Stanowisko Pana Marszałka,

Uprzejmie proszę o przyjęcie stanowiska Rady Towarzystwa Ekonomistów Polskich dotyczącego projektu obniżenia wieku emerytalnego. Wynika ono z naszej wiedzy i wykorzystuje wyniki badań prowadzonych w Polsce i wielu krajach rozwiniętych gospodarczo. Przygotowując nasze stanowisko kierowaliśmy się ideą, by tak ważna dla Polski – społeczeństwa, gospodarki, finansów publicznych - decyzja podejmowana była na solidnej merytorycznej podstawie.

Nie mamy wątpliwości, że obniżenie wieku emerytalnego będzie niosło za sobą bardzo złe, a w dłuższej perspektywie - katastrofalne skutki dla naszego kraju. Piszemy o nich bardzo syntetycznie w załączonym dokumencie.

W związku z tym z pełnym przekonaniem postulujemy zarzucenie projektu skrócenia wieku emerytalnego.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Rady TEP

Jerzy Pruski

dr Jerzy Pruski

Wiceprzewodniczący TEP

Zał. Stanowisko Rady TEP

Stanowisko Rady Towarzystwa Ekonomistów Polskich do planów obniżenia wieku emerytalnego

Przywrócenie niskiego wieku emerytalnego w Polsce (60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn) byłoby zwycięstwem populizmu nad zdrowym rozsądkiem i zaprzepaszczeniem olbrzymiej szansy na wzmocnienie długofalowego tempa wzrostu polskiej gospodarki.

Szybki rozwój Polski jest niezbędny do tego, aby skrócić dystans rozwojowy, jaki dzieli Polaków od mieszkańców bardziej rozwiniętych krajów Europy Zachodniej. W większości krajów UE wiek emerytalny jest wyższy niż w Polsce i dodatkowo wiele krajów podnosi go, aby wydłużyć okres aktywności zawodowej.

Pomimo rozpoczętego w 2013 roku stopniowego podwyższania wieku emerytalnego do 67 roku życia, w okresie najbliższych 25 lat liczba osób w wieku produkcyjnym skurczy się w Polsce o 2,4 mln. W przypadku planowanego cofnięcia wieku emerytalnego ten ubytek będzie prawie dwukrotnie wyższy i wyniesie aż 4,5 mln!

Nieunikniony spadek liczby osób w wieku produkcyjnym znacząco zwiększy deficyt finansów publicznych, spowoduje szybsze niż dotychczas narastanie długu publicznego i konieczność podniesienia podatków. W efekcie niski wiek emerytalny obniży dynamikę inwestycji, zwiększy bezrobocie i będzie wzmocniać bodźce do emigracji zarobkowej młodych Polaków.

Według szacunków obecnego rządu przywrócenie poprzedniego wieku emerytalnego kosztowałoby średnio ok. 10 mld rocznie, ale te wyliczenia dotyczą jedynie najbliższych lat. W rzeczywistości koszty te będą wielokrotnie większe, bo będą kumulować się w czasie. W perspektywie najbliższej dekady roczne koszty obniżenia wieku emerytalnego można szacować nie na 10 mld zł, ale na ponad 20 mld zł rocznie.

Wbrew często powtarzanym opiniom, wydłużenie wieku emerytalnego nie wpycha do bezrobocia osób w wieku okołomerytalnym, ani nie zmniejsza szans na podjęcie pracy przez osoby młode. Przykładowo, od 2013 r., kiedy rozpoczęło się podwyższanie wieku emerytalnego, do 2015 r. stopa zatrudnienia osób w wieku 60-64 lata wzrosła o 5,5 pkt. proc., a jednocześnie wśród osób w wieku 25-29 lat stopa ta zwiększyła się o 2,7 pkt. proc.

Niższy wiek emerytalny, skrócenie wymaganego okresu pracy zawodowej spowoduje, że w przyszłości wiele osób będzie otrzymywać bardzo niskie emerytury. Obniżenie wieku emerytalnego uzależni wielu emerytów od pomocy państwa. Finansowanie nowych transferów społecznych będzie dodatkowym ciężarem dla kurczącej się liczby osób pracujących.